

CAIET DE REZUMATE / ABSTRACT BOOKLET

Ediția a 6-a (NUCT 2025)

Conferința Națională "Natura Umană, Cultură, Tehnologie" /

6th Edition (NUCT 2025)

National Conference "Human Nature, Culture, Technology"

COMUNICARE, TEHNOLOGIE,
INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ȘI POSTUMANUL

COMMUNICATION, TECHNOLOGY,
ARTIFICIAL INTELLIGENCE, AND THE POSTHUMAN

24 Mai, 2025
May 24, 2025

CUPRINS /Contents

O abordare bazată pe date pentru o societate reputațională: Sistemele de credit social în China / A Data-driven Approach Towards a Reputational Society: Social Credit Systems in China4
Cosmin-Ștefan ALEXANDRESCU

Neurotehnologiile si inteligența artificială din perspectiva protecției datelor cu caracter personal—Despre necesitatea unei reglementări care să țină pasul cu noile dezvoltări tehnologice / Neurotechnologies and Artificial Intelligence from the Perspective of Data Protection—on the Need for Regulation that Keeps Pace with Technological Developments.....6
Anca-Laura BARBU

Inteligența Artificială în aviația militară. Studiu de caz: Rafale 4 între eficiență operațională și dileme etice / Artificial Intelligence in Military Aircraft. Case study : Rafale 4 Between Operational Efficiency and Ethical dilemmas.....8
Daniel-Aurel BUCUR & Elena-Loredana CHERAR

Provocări și perspective ale identităților virtuale, personale și sociale, într-o eră a dezechilibrelor tehnologice / Challenges and Perspectives of Virtual, Personal, and Social Identities in an Era of Technological Imbalances.....10
Georgiana BÎRDAN & Alexandra COZMA

Dezvoltarea inteligenței artificiale într-un cadru etic global / The Development of Artificial Intelligence within a Global Ethical Framework.....12
Larisa-Elena CHIȘ

Perspective filosofice asupra relațiilor și identității colective în era AI / Philosophical Perspectives on Relationships and Collective Identity in the AI Era.....13
Denis CHIRIAC

Cronica vizuală în istoria artei și utilizarea IA în epoca postumană / Visual Chronicles in Art History and the Use of AI in the Posthuman Age.....15

Mihaela Livia GULEȘ

Alteritatea sintetică: Sisteme conversaționale de inteligență artificială și noile lor formațiuni relaționale / Synthetic Otherness: Conversational Artificial Intelligence Systems and their Novel Relational Formations.....17

Bogdan-Andrei LUNGU

Bias-ul IA: o investigație filosofică a conștiinței colective / AI Bias: a Philosophical Inquiry into Collective Consciousness19

Diana MIHEȘ

Agentivitatea AI-ului generativ: pot sistemele „artificiale” să producă stadii calitative? / Generative AI agents: do “artificial” systems really produce qualitative states?.....21

Cezar MIHALCEA

Euro-transumanism: O abordare pragmatică și perspectivă a naturalismului / Euro-Transhumanism: A Pragmatic Perspectivist Approach to Naturalism.....23

Andrei NUȚAȘ

Like Giving a Loaded, Prompted Gun to a Cybernetic Child: Limits and Game Changers in Today’s Hyperreal Geopolitics25

Francesc d’Assís Sañé DIAZ-SANTOS

Hiperconectivitate, AI și postumanism în „Cyberpunk 2077”: Cum redefineste tehnologia comunicarea și identitatea în era digitală / Hyperconnectivity, AI and Posthumanism in „Cyberpunk 2077”: How Technology Redefines Communication and Identity in the Digital Age.....27

Alexandra ȘTEȚI

Umanitatea inteligenței non-umane; Ce diferențiază inteligența artificială de inteligența mecanică? / The Humanity of Non-Human Intelligence; What Makes Artificial Intelligence Different from Machine Intelligence?.....29

Maria TUDOROIU

Corpul virtual și intimitatea mediată de AI: Noi forme de prezență în arta contemporană / The Virtual Body and AI-Mediated Intimacy: New Forms of Presence in Contemporary Art.....31

Cristiana URSACHE

O abordare bazată pe date pentru o societate reputațională: Sistemele de credit social în China

Cosmin-Ștefan ALEXANDRESCU¹

Rezumat: În luna martie a acestui an au avut loc cele două sesiuni (lianghui /两会): Conferința Politică Consultativă a Poporului Chinez (中国人民政治协商会议), respectiv Congresul Popular Național (中华人民共和国全国人民代表大会). Începând la doar o zi distanță, acestea reprezintă cele mai importante evenimente din calendarul politic al Republicii Populare Chineze, având ca scop stabilirea priorităților de politică internă pentru anul în curs. Pe lista de priorități regăsim stimularea inovației tehnologice și menținerea stabilității domestice prin intensificarea eforturilor de combatere a criminalității, corupției și amenințărilor la adresa ordinii publice, obiective susținute de prognoza creșterii PIB-ului cu aproximativ 5 procente pentru al treilea an consecutiv. Aceste două teme au fost prezentate împreună și în trecut, iar în contextul unui anticipat mediu economic favorabil avem motive să ne gândim la continuarea unui proiect ce s-a bucurat de o mare atenție în cadrul presei internaționale și care a fost adesea portretizat de către media occidentală drept începutul unei lumi distopice orwelliene, anume Sistemul de Credit Social. Cu toate acestea, o astfel de perspectivă simplifică prea mult și distorsionează analiza unei realități mult mai complexe. Sistemul de Credit Social se dovedește a fi mult mai segmentat, având în vedere mai ales promovarea încrederii economice și executarea hotărârilor judecătorești. Totuși, un efort consistent și de largă răspândire a colectării și analizei unui număr mare de date naște preocupări cu privire la confidențialitatea și transparența informațiilor prelucrate, iar acest tip de îngrijorări se intensifică atunci când datele sunt folosite pentru crearea unui sistem bazat pe reputație, unde tehnologia are potențialul de a modela relațiile sociale, încurajând comportamente dezirabile. Discutând despre designul, practicile și starea de fapt a politicilor ce au în vedere dezvoltarea Sistemului de Credit Social, vom analiza dificultățile cu care astfel de noi tehnologii se lovesc și problemele pe care le ridică, fie că vorbim despre reglementarea acestora sau de impactul lor social.

Cuvinte cheie: China, Sistem de Credit Social, sisteme reputaționale, platforme de date, relații sociale.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Departamentul de Filosofie, Masterat Filosofie, Cultură, Comunicare. Email: cosmin.alexandrescu@stud.ubbcluj.ro

A Data-driven Approach Towards a Reputational Society: Social Credit Systems in China

Cosmin-Ștefan ALEXANDRESCU ¹

Abstract: In March of this year, the two sessions (lianghui /两会) were held: the Chinese People’s Political Consultative Conference (中国人民政治协商会议), respectively the National People’s Congress (中华人民共和国全国人民代表大会). Starting just one day apart, these represent the most important events on the People’s Republic of China’s political calendar, establishing the domestic policy priorities for the current year. On the list of priorities we find boosting technological innovation and maintaining domestic stability by increasing efforts to combat crime, corruption and threats to public order, objectives underpinned by the forecast GDP growth of approximately 5 percent for the third consecutive year. These two themes have been presented together previously, and in the context of an anticipated favorable economic environment we have reason to think about the continuation of a project that has received significant attention in the international press and has often been portrayed by the Western media as the beginning of an Orwellian dystopian world, namely the Social Credit System. However, such a perspective oversimplifies and distorts the analysis of a much more complex reality. The Social Credit System is proving to be much more segmented, especially taking into account the promotion of economic credibility and the enforcement of court orders. Nonetheless, a consistent and widespread endeavor to collect and analyze large datasets raises concerns about the privacy and transparency of the information being processed, and these apprehensions are intensified when the data is used to create a reputational system where technology has the potential to shape social relations by encouraging desirable behaviors. Discussing the design, practices and current state of policies that envisage the development of the Social Credit System, we will analyze the difficulties that such new technologies face and the problems they raise, whether we are talking about their regulations or their social impact.

Keywords: China, Social Credit System, reputational systems, data platforms, social relations.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Department of Philosophy, Master in Philosophy, Culture, Communication. Email: cosmin.alexandrescu@stud.ubbcluj.ro

Neurotehnologiile si inteligența artificială din perspectiva protecției datelor cu caracter personal—Despre necesitatea unei reglementări care să țină pasul cu noile dezvoltări tehnologice

Anca-Laura BARBU¹

Rezumat: În prezenta lucrare am investigat o serie de implicații etice ale dezvoltărilor în neurotehnologie, așa cum se întrevăd la momentul de față și în măsura în care pot fi anticipate, precum amenințările la adresa vieții private, a autonomiei și a sentimentului de identitate personală. Dacă pentru inteligența artificială există între timp tot mai multe inițiative de reglementare și de atenuare a riscurilor posibile, în materie de neurotehnologii rămâne încă mult de dezbătut în încercarea de a găsi un echilibru între necesitatea stimulării progreselor științifice și cea de a apăra drepturile cetățenilor și interesele societății în fața potențialelor riscuri cu care vin tehnologii de tipul interfețelor creier-computer, stimulatoarelor craniale sau neuroprotectiei. Noile întrebări de etică ce se ridică sunt analizate mai ales de cercetătorii în neuroetică, un subdomeniu al bioeticii. Date fiind elementele de noutate aduse de progresul tehnologic, care pun într-o lumină nouă o bună parte din marile întrebări pe care și le-a pus omenirea dintotdeauna, am analizat cu precădere literatura de specialitate de dată recentă, din care se poate concluziona fără mari rezerve, că ne aflăm în prezența unui domeniu, în care ceea ce nu demult părea a aparține sferei science-fiction-ului, astăzi deja, sau, metaforic vorbind, cel târziu mâine, va ține de realitatea de zi cu zi. Eticieni, medici, juriști și, desigur, cercetători în neurologie, neurobiologie și alte neuroștiințe atrag atenția asupra nevoii de a avea un ghid unitar de principii etice pentru a nu fi nepregătiți în fața vitezei cu care evoluează neurotehnologiile. Se pune, inclusiv, problema unei noi categorii de drepturi ale omului, așa-numitele „neurodrepturi” menite să garanteze inviolabilitatea vieții mentale. De aceea, la nivel de societate, trebuie pornită discuția cu privire la neurotehnologii și asigurată o comunicare corectă, care să evite entuziasmul excesiv sau alarmismul, în care toate părțile interesate să înțeleagă riscurile și beneficiile. În acest fel vor fi eliminate și așteptările nerealiste care nu fac decât să erodeze încrederea publicului.

Cuvinte cheie: neurotehnologie, neuroetică, neurodrepturi, protecția datelor cu caracter personal, autonomie.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Departamentul de Filosofie, ID. Email: barbu.anca@web.de

Neurotechnologies and Artificial Intelligence from the Perspective of Data Protection—on the Need for Regulation that Keeps Pace with Technological Developments

Anca-Laura BARBU ¹

Abstract: In this paper, I have examined a series of ethical implications of recent developments in neurotechnology, to the extent they can be anticipated, such as threats to privacy, autonomy and the sense of personal identity. While for artificial intelligence there are initiatives to regulate and mitigate possible risks, in the field of neurotechnology there is still much to be debated in an attempt to find a balance between the need to stimulate scientific progress, on one hand, and the need to defend the rights of citizens and the interests of society in the face of the potential risks that technologies such as brain-computer interfaces, cranial stimulators or neuroprosthetics bring, on the other. The new ethical questions that arise are analyzed mainly by researchers in neuroethics, a sub-field of bioethics. Given the new elements brought by technological progress, which shed new light on many of the great questions that humanity has always asked itself, I have mainly analyzed recent specialized literature, from which it can be concluded without reservations that we are in the presence of a field in which what not long ago seemed to belong to the sphere of science fiction, today already, or, metaphorically speaking, tomorrow at the latest, will be part of everyday reality. Ethicists, doctors, lawyers and, of course, researchers in neurology, neurobiology and other neurosciences draw attention to the need to have a unified guide of ethical principles in order to not to be caught unprepared by the speed with which neurotechnology evolves. The issue of a new category of human rights, the so-called "neurorights" aimed at guaranteeing the inviolability of mental life, is also raised. Therefore, at a societal level, a discussion on neurotechnology must be started and proper communication must be ensured, avoiding both excessive enthusiasm and alarmism, in which all stakeholders understand the risks and benefits. In this way, unrealistic expectations that only erode public trust might be set aside.

Keywords: neurotechnology, neuroethics, neurorights, personal data protection, autonomy.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Department of Philosophy.
Email: barbu.anca@web.de

Inteligența Artificială în aviația militară. Studiu de caz: Rafale 4 între eficiență operațională și dileme etice

Daniel-Aurel BUCUR¹
Elena-Loredana CHERAR²

Rezumat: Evoluția tehnologică a aviației militare, de la Războiul Rece până în prezent, a cunoscut un progres semnificativ odată cu integrarea inteligenței artificiale în platformele de luptă de ultimă generație. Inteligența Artificială (IA) a contribuit la îmbunătățirea autonomiei sistemelor de luptă, a preciziei și a eficienței operațiunilor aeriene, avansând de la avioane de vânătoare și bombardiere mai rapide la drone și avioane fără pilot. Aceste inovații au permis analiza rapidă a datelor pentru planificarea misiunilor, identificarea țintelor și optimizarea strategiilor de apărare și atac. Un exemplu relevant este viitoarea versiune F4 a avionului de luptă multirol (vânătoare/bombardier) francez Rafale, construit de Dassault Aviation, care începând cu 2026 încorporează sisteme de inteligență artificială avansate pentru procesarea rapidă a informațiilor și îmbunătățirea capacității decizionale a piloților. Inteligența Artificială este utilizată pentru identificarea și clasificarea automată a țintelor, optimizarea misiunilor de luptă și creșterea eficienței sistemelor de autoapărare, cum ar fi SPECTRA (*System of Electronic Protection Combined in Real-Time for Combat Aircraft*). Această integrare a inteligenței artificiale ridică întrebări fundamentale privind schimbările în doctrina militară, securitatea internațională și etica războiului. Utilizarea inteligenței artificiale în aviația de luptă poate modifica modul în care sunt luate deciziile strategice, reducând timpul de reacție și permițând desfășurarea operațiunilor cu un grad mai mare de autonomie. Totuși, această automatizare a procesului decizional ridică dileme etice esențiale: cine poartă responsabilitatea în cazul unui atac eronat? Poate fi inteligența artificială considerată un actor autonom în conflict sau este doar un instrument al factorului uman? Pe lângă aceste dileme, inteligența artificială aplicată în sistemele militare ridică riscuri privind escaladarea conflictelor și reducerea controlului uman asupra luării deciziilor letale. Există riscul ca autonomia sporită a acestor sisteme să ducă la decizii impredictibile în teatrele de operațiuni. Studiul nostru analizează impactul acestor tehnologii asupra doctrinelor militare contemporane, explorând atât avantajele operaționale, cât și provocările etice asociate cu utilizarea IA în conflictele viitorului.

Cuvinte cheie: Inteligență Artificială (IA), Rafale F4, doctrină militară, etică, superioritate aeriană, securitate internațională.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Email: daniel.bucur@ubbcluj.ro

² Facultatea de Drept, Universitatea Paris-Panthéon-Assas, Franța. Email: elena.cherar@etudiants.u-paris2.fr

Artificial Intelligence in Military Aircraft. Case study : Rafale 4 Between Operational Efficiency and Ethical dilemmas

Daniel-Aurel BUCUR¹
Elena-Loredana CHERAR²

Abstract: The technological evolution of military aviation, from the Cold War to the present day, has seen significant progress with the integration of artificial intelligence into next-generation combat platforms. Artificial Intelligence (AI) has helped to improve the autonomy of combat systems, accuracy and efficiency of air operations, advancing from faster fighter jets and bombers to drones and unmanned aerial vehicles. These innovations have enabled rapid data analysis for mission planning, target identification and optimization of defense and attack strategies. A relevant example is the upcoming F4 version of the French Rafale multi-role fighter (fighter/bomber) Rafale, built by Dassault Aviation, which from 2026 incorporates advanced artificial intelligence systems for rapid information processing and improved pilot decision-making capabilities. Artificial Intelligence is being used to automatically identify and classify targets, optimize combat missions and increase the efficiency of self-defense systems such as SPECTRA (System of Electronic Protection Combined in Real-Time for Combat Aircraft). This integration of artificial intelligence raises fundamental questions about changes in military doctrine, international security and the ethics of warfare. The use of artificial intelligence in combat aviation has the potential to change the way strategic decisions are made, reducing reaction times and allowing operations to be conducted with a greater degree of autonomy. However, this automation of decision-making raises key ethical dilemmas: who bears responsibility in the event of a mistaken attack? Can artificial intelligence be considered an autonomous actor in the conflict or is it merely a tool of the human factor? In addition to these dilemmas, artificial intelligence applied in military systems poses risks of conflict escalation and reduced human control over lethal decision-making. There is a risk that the increased autonomy of these systems could lead to unpredictable decisions in theaters of operations. Our study analyzes the impact of these technologies on contemporary military doctrines, exploring both the operational advantages and ethical challenges associated with the use of AI in future conflicts.

Keywords: Artificial Intelligence (AI), Rafale F4, military doctrine, ethics, air superiority, international security.

¹Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Email: daniel.bucur@ubbcluj.ro

² BA student, Faculty of Law, Paris-Panthéon-Assas University, France. Email: elena.cherar@etudiants.u-paris2.fr

Provocări și perspective ale identităților virtuale, personale și sociale, într-o eră a dezechilibrelor tehnologice

Georgiana BÎRDAN¹

Alexandra COZMA²

Rezumat: Inteligența artificială (IA) și mediul digital reprezintă domenii-cheie ale evoluțiilor recente, aflate în plină ascensiune, cu un aport direct și imediat asupra conceptelor de identitate: virtuală, socio-culturală, politică, personală. Aceste tehnologii de secol XXI dezvoltă puternice implicații asupra modelelor sociale actuale, dar și la nivelul sistemelor politice ale lumii. Prezenta lucrare abordează principalitatea medierii tehnologice a identității, într-o manieră interdependentă și multidimensională, corelând particularitățile componentei IA cu aspectele practice ale modelelor politico-tehnologice promovate în spațiul virtual global, și în cadrul granițelor statelor. Studiul de față se axează și pe modul în care IA reușește să modeleze percepții individuale și de grup, să controleze fluxul de date și informații din cadrul platformelor sociale, respectiv să ghideze dinamica puterii în cadrul evenimentelor contemporane la nivelul societăților. Prima parte a lucrării explorează multiplele fațete ale mediului tehnologic, implicit inteligența artificială, într-o eră digitală care promovează un concept amplu de redefinire a identității, rolul IA fiind de la sine înțeles unul revoluționar în cazul identităților virtuale. Această prelungire a existenței umane conturează un mediu informațional unic pentru fiecare utilizator prin metode precum: algoritmi de personalizare, care sunt utilizați de către platformele sociale sau motoarele de căutare; recunoașterea facială și analiza biometrică, care expun probleme de confidențialitate și libertate personală; interacțiunea frecventă cu sistemele IA care impactează emoțiile, preferințele și percepțiile întregii lumi. Această tehnologie schițează noi forme de identitate și ridică întrebări esențiale despre autenticitate, autonomie și supraveghere digitală. Pornind de la impactul IA asupra identităților sociale, politice și culturale, a doua parte a lucrării vizează analiza comparată a trei state care utilizează modele, aparent, distincte de integrare a IA în viața cotidiană. România, SUA și China constituie spații de interes pentru înțelegerea cadrului complex de manifestare a noilor tehnologii, în contextul evenimentelor socio-politice recente (influențarea alegerilor, propagandă digitală, utilizarea IA pentru control social). În acest sens, ne vom concentra și asupra implicațiilor etice și sociale ale acestor procese. Într-un spațiu global puternic tehnologizat, se impune o abordare critică și controlată a utilizării IA pentru a putea preveni abuzurile și a proteja identitatea individuală, socială și politică.

Cuvinte cheie: inteligență artificială, mediu tehnologic, identitate socială.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Departamentul de Studii Internaționale și Istorie Contemporană, specializarea Studii de Securitate, Licență. Email: georgiana.birdan@stud.ubbcluj.ro

² Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Departamentul de Studii Internaționale și Istorie Contemporană, specializarea Studii de Securitate, Licență. Email: alexandra.cozma1@stud.ubbcluj.ro

Challenges and Perspectives of Virtual, Personal, and Social Identities in an Era of Technological Imbalances

Georgiana BÎRDAN¹
Alexandra COZMA²

Abstract: Artificial Intelligence (AI) and the digital environment represents key areas of recent developments, in full ascension, with a direct and immediate contribution to the concepts of identity: virtual, socio-cultural, politic, personal. These 21st century technologies develop strong implications for current social models, but also at the level of the world's political systems. This paper addresses the principle of technological mediation of identity, correlating the particularities of the AI component with the practical aspects of the political-technological models promoted in the global virtual space, also within the borders of states. This study also focuses on how AI manages to shape individual and group perceptions, to control the flow of data and information within social platforms, and to guide the dynamics of power within contemporary events at the level of societies. The first part of the paper explores the multiple facets of the technological environment, implicitly artificial intelligence, in a digital era that promotes a broad concept of redefining identity, the role of AI being a revolutionary one in the case of virtual identities. This extension of human existence outlines a unique informational environment for each user through methods such as: personalization algorithms, which are used by social platforms or search engines; facial recognition and biometric analysis, which expose issues of privacy and personal freedom; frequent interaction with AI systems that impact the emotions, preferences and perceptions of the entire world. This technology outlines new forms of identity and raises essential questions about authenticity, autonomy and digital surveillance. Starting from the impact of AI on social, political and cultural identities, the second part of the paper is aimed at the comparative analysis of three states that use models, apparently, distinct integration of AI into everyday life. Romania, the US and China are areas of interest for understanding the complex framework for the manifestation of new technologies, in the context of recent socio-political events (election influence, digital propaganda, using AI for social control). In this regard, we will focus on the ethical and social implications of these processes. In a highly technological global space, a critical and controlled approach to the use of AI is required to prevent abuse and protect individual, social and political identity.

Keywords: artificial intelligence, digital environment, social identity.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Department of International Studies and Contemporary History, Security Studies, Bachelor's degree. Email: georgiana.birdan@stud.ubbcluj.ro

² Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Department of International Studies and Contemporary History, Security Studies, Bachelor's degree. Email: alexandra.cozma1@stud.ubbcluj.ro

Dezvoltarea inteligenței artificiale într-un cadru etic global

Drd. Larisa-Elena CHIȘ¹

Rezumat: Inteligența artificială s-a dezvoltat rapid în ultimele decenii, având un impact major asupra societății, economiei și modului în care interacționăm cu tehnologia. Cu toate acestea, această evoluție ridică numeroase întrebări legate de etică, responsabilitate și reglementare la nivel global. În cadrul acestei conferințe, voi analiza principalele provocări etice generate de dezvoltarea IA, precum și posibile soluții pentru integrarea acesteia într-un cadru global echitabil. Printre aspectele abordate se numără necesitatea unor standarde internaționale, riscurile legate de discriminare algoritmică și supraveghere, precum și importanța transparenței și responsabilității în utilizarea IA. De asemenea, voi discuta despre rolul colaborării internaționale în asigurarea unui echilibru între inovație și protecția drepturilor fundamentale.

Cuvinte cheie: Inteligență artificială, etică, reglementare, cadru global, standardele internaționale.

The Development of Artificial Intelligence within a Global Ethical Framework

PhD. Student, Larisa-Elena CHIȘ²

Abstract: Artificial intelligence has rapidly evolved in recent decades, significantly impacting society, the economy, and the way we interact with technology. However, this progress raises numerous ethical, accountability, and regulatory concerns on a global scale. In this conference, I will explore the main ethical challenges posed by AI development, as well as possible solutions for integrating AI within a fair global framework. Key topics will include the necessity of international standards, risks related to algorithmic bias and surveillance, and the importance of transparency and accountability in AI usage. Additionally, I will discuss the role of international collaboration in ensuring a balance between innovation and the protection of fundamental rights.

Keywords: Artificial Intelligence, ethics, regulation, global framework, international standards.

¹ Universitatea Tehnică din Cluj Napoca Centrul Universitar Nord din Baia Mare, România. Email: larisa.chis05@gmail.com

² Technical University of Cluj-Napoca, North University Centre of Baia Mare, Romania. Email: larisa.chis05@gmail.com.

Perspective filosofice asupra relațiilor și identității colective în era AI

Drd. Denis CHIRIAC¹

Rezumat: Dezvoltarea accelerată a inteligenței artificiale (IA) transformă profund modul în care indivizii relaționează unii cu alții și își construiesc identitățile colective. Din perspectivă filosofică, aceste schimbări ridică întrebări referitoare la natura interacțiunii umane, la echilibrul dintre autonomie și influența algoritmică, precum și la redefinirea valorilor care stau la baza comunităților. IA, prin capacitatea de a genera conținut, de a recomanda informații și de a participa în diverse forme de conversație, modifică structurile sociale și procesele de formare a opiniei publice. Astfel, noțiunile tradiționale despre cultură, identitate și solidaritate sunt supuse unor reevaluări profunde. De pildă, relațiile online mediate de IA pot amplifica polarizarea opiniilor, alimentată de așa-numitele „bule de filtrare”. Prin personalizarea excesivă a conținutului, algoritmi creează un mediu în care indivizii sunt expuși preponderent informațiilor conforme propriilor convingeri, ceea ce poate conduce la fragmentarea grupurilor și la izolarea în micro-comunități relativ închise. Concomitent, apare posibilitatea ca IA să devină un factor de coeziune prin proiecte de colaborare la scară largă, care valorifică potențialul tehnologic pentru a adresa provocări globale, cum ar fi schimbările climatice sau sănătatea publică. În acest context, identitatea colectivă se reconfigurează sub influența unei dinamici duale: pe de o parte, se creează noi forme de agregare socială în jurul intereselor partajate, pe de altă parte, se accentuează diferențele dintre grupuri datorită tehnicilor de clasificare și segmentare digitale. Tocmai de aceea, devine esențială o abordare critică a relației om–IA, care să pună în discuție statutul etic și ontologic al algoritmilor. În ce măsură agenții artificiali pot fi considerați parteneri reali de dialog și cum influențează ei capacitatea umană de a stabili relații autentice? De asemenea, se pune problema responsabilității morale în structurile de interacțiune amplificate tehnologic și a adaptării conceptelor clasice de libertate și autonomie la noile realități sociale. Printr-o analiză a acestor procese, putem înțelege mai bine modul în care IA alterează reprezentările despre „noi” și despre apartenența la un colectiv, subliniind necesitatea unei reflecții filosofice permanente privind dinamica relațiilor și identitatea colectivă în era digitală.

Cuvinte-cheie: inteligență artificială, identitate colectivă, relații sociale, algoritmi, autonomie.

¹ Școala Doctorală Științe Umaniste și ale Educației, Universitate de Stat din Moldova. Email: chiriacdenis@gmail.com.

Philosophical Perspectives on Relationships and Collective Identity in the AI Era

PhD. Student, Denis CHIRIAC¹

Abstract: The accelerated development of Artificial Intelligence (AI) profoundly transforms the way individuals relate to one another and build their collective identities. From a philosophical perspective, these changes raise questions about the nature of human interaction, the balance between autonomy and algorithmic influence, and the redefinition of the values underpinning communities. Through its capacity to generate content, recommend information, and participate in various forms of conversation, AI modifies social structures and the processes of public opinion formation. Consequently, traditional notions of culture, identity, and solidarity are subject to profound reassessment. For instance, AI-mediated online relationships can amplify opinion polarization, fueled by so-called “filter bubbles.” By excessively personalizing content, algorithms create an environment in which individuals are predominantly exposed to information that aligns with their own beliefs, potentially leading to group fragmentation and isolation in relatively closed micro-communities. At the same time, AI may serve as a unifying factor through large-scale collaborative projects that harness technological potential to address global challenges such as climate change or public health. In this context, collective identity is being reconfigured under a dual dynamic: on one hand, new forms of social aggregation emerge around shared interests; on the other hand, differences among groups are heightened by digital classification and segmentation techniques. This is precisely why a critical approach to the human–AI relationship becomes essential, questioning the ethical and ontological status of algorithms. To what extent can artificial agents be considered genuine partners in dialogue, and how do they affect the human capacity for authentic relationships? Additionally, issues of moral responsibility arise within technologically amplified interaction structures, as do considerations about adapting classical concepts of freedom and autonomy to new social realities. By examining these processes, we gain a deeper understanding of how AI alters representations of “us” and collective belonging, highlighting the necessity for ongoing philosophical reflection on the dynamics of relationships and collective identity in the digital era.

Keywords: artificial intelligence, collective identity, social relations, algorithms, autonomy.

¹ Doctoral School of Humanities and Education, Moldova State University. Email: chiriacdenis@gmail.com

Cronica vizuală în istoria artei și utilizarea IA în epoca postumană

Drd. Mihaela Livia GULEȘ¹

Rezumat: Intersecția dintre cronicile vizuale din Istoria Artei și Inteligența Artificială (IA) în epoca Postumană redefinesc expresia creativă și narațiunile istoriografice. De la picturile rupestre la media digitală, arta a servit drept cronică vizuală a civilizației umane, reflectând transformări culturale, sociale și tehnologice. În prezent, IA contribuie la evoluția practicilor artistice prin generare, curatoriat și interpretare vizuală, ridicând întrebări despre drepturile de autor, creativitate și rolul artistului într-o eră în care mașinile colaborează cu oamenii. Postumanismul contestă perspectivele antropocentrice tradiționale, promovând o inteligență distribuită ce include entități organice și sintetice. În acest context, IA funcționează atât ca instrument, cât și ca participant activ în procesul artistic, influențând modul în care istoria este consemnată și reinterpretată. Utilizarea algoritmilor de învățare automată în restaurarea, analiza și chiar crearea autonomă a operelor extinde granițele istoriei artei, permițând o nouă formă de cronică digitală care îmbină trecutul, prezentul și viitorurile speculative. Această lucrare explorează implicațiile cronicilor vizuale generate de IA, abordând dilemele etice, transformarea agenției artistice și potențialul noilor paradigme estetice. Prin analiza operelor contemporane și a imaginilor create de IA, evaluăm rolul în continuă schimbare al tehnologiei în modelarea discursului istoric artistic în epoca post umană.

Cuvinte cheie: cronică vizuală, Epoca postumană Inteligență Artificială, Istoria Artei, media digitală.

Visual Chronicles in Art History and the Use of AI in the Posthuman Age

PhD. Student, Mihaela Livia GULEȘ²

Abstract: The intersection of visual chronicles in art history and artificial intelligence (AI) in the posthuman age redefines creative expression and historiographical narratives. From cave paintings to digital media, art has served as a visual chronicle of human civilization, reflecting cultural, social, and technological transformations. In contemporary times, AI contributed to the

¹ Universitatea de Vest, Timișoara, România, Școala Doctorală de Științe Umaniste. Email: mihaela.gules77@e-uvt.ro.

² West Univeristy Of Timișoara, Romania, Doctoral School Of Humanities Email: mihaela.gules77@e-uvt.ro.

evolution of artistic practices by generating, curating, and interpreting visual content. This integration raises questions about authorship, creativity, and the role of the artist in an era where machines collaborate with humans. Posthumanism challenges traditional anthropocentric perspectives, advocating for a distributed intelligence that includes both organic and synthetic entities. In this context, AI functions as both a tool and an active participant in the artistic process, influencing how history is recorded and reinterpreted. The use of machine learning algorithms in art restoration, analysis, and even autonomous creation expands the boundaries of art history, enabling a new form of digital chronicling that blends past, present, and speculative futures. This paper explores the implications of AI-driven visual chronicles, addressing ethical dilemmas, the transformation of artistic agency, and the potential for new aesthetic paradigms. By examining contemporary artworks and AI-generated imagery, we assessed the evolving role of technology in shaping art historical discourse in the Posthuman era.

Keywords: AI applications, art history, digital media, posthuman age, visual chronicles.

Alteritatea sintetică: Sisteme conversaționale de inteligență artificială și noile lor formațiuni relaționale

Drd. Bogdan-Andrei LUNGU¹

Rezumat: Odată cu apariția inteligenței artificiale generative (AI), în special a modelelor lingvistice mari, interacțiunea dintre utilizator și robot s-a schimbat într-un mod semnificativ. De la modelul instrumental standard al roboților ca unelte și extensii ale capacităților omenești, roboții actuali asistați de învățarea automată (machine learning), cu facilitățile lor automatizate și comportamentul lor flexibil îmbunătățit prin tehnici matematice de învățare profundă (deep learning), au devenit mai degrabă creativi, plastici și activi ca agenți în schimburile interacționale și simbolice cu oamenii. Cu toate acestea, aceste modele sunt încă în curs de dezvoltare, relațiile lor cu oamenii sunt încă în curs de co-construcție, iar utilizările lor sunt în principal comerciale. Roboții conversaționali, precum ChatGPT, deepseek, Grok, reprezintă o instanțiere comercială a acestei faze de tranziție a tehnologiei automatizate către comodificarea subiectivității. Replika, un model lingvistic de mari dimensiuni, utilizat de adolescenți din întreaga lume, care funcționează cu cele mai avansate forme de învățare automată, are ca obiectiv declarativ să devină un partener romantic. Această formă de parteneriat romantic problematizează reprezentările tradiționale ale parteneriatului ca fiind cel dintre oameni sau, în mod non-romantic, dintre oameni și animale non-umane. Chatbot-urile conversaționale, conduse de straturi complexe de cod de programare, înțelese ca niște cutii negre ale complexității, își derivă agentivitatea din datele de antrenare care constituie baza fundamentală a activității lor. Această alteritate sintetică pe care o ridică robotul alimentat de inteligență artificială, o alteritate parazitară derivată din algoritmi predictivi de recomandare, plasează robotul conversațional într-o incertitudine ontologică, atât ca produs, cât și ca agent, ca sistem comercial cu scop lucrativ și ca agent romantic autentic, perceput de utilizator, după cum sugerează literatura empirică actuală, ca o ființă cu intenționalitate, conștientă și simțitoare. Din această situație dificilă a alterității sintetice apar noi formațiuni relaționale, care pun la îndoială atât viziunile antropocentrice asupra relaționalităților, cât și viziunile generale animalo-centrice sau organico-centrice asupra a ceea ce constituie intersubiectivitatea. În cadrul ecologiei media a partenerilor virtuali, un proces de co-individuare și co-subiectivare, de co-construcție reciprocă și de întrepătrundere între om și sistemul de inteligență artificială rezultă din aceste interacțiuni dinamice, recursive, între agenții umani și subiectivitățile roboților non-umani non-animali.

Cuvinte cheie: relaționalitate, inteligență artificială, parteneri romantici artificiali, alteritate sintetică

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, România, Facultatea de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării. Email: bogdan.lungu@ubbcluj.ro

Synthetic Otherness: Conversational Artificial Intelligence Systems and their Novel Relational Formations

PhD. Student, Bogdan-Andrei LUNGU¹

Abstract: With the advent of generative artificial intelligence (AI), especially large language models, user-robot engagement and interaction have changed quite significantly. From the standard instrumental model of robots as tools and human extensions, current-day, machine-learning-aided robots, with their automated facilities and flexible behavior enhanced by deep learning mathematical techniques, have become rather creative, plastic, and active as agents in interactional, symbolic exchanges with humans. However, these models are still in development, their relationalities with humans are still being co-constructed, and their uses are mostly commercial. Conversational chatbots, like ChatGPT, DeepSeek, and Grok, represent one commercial instantiation of this transitional phase of automated technology toward the commodification of subjectivity. Replika, a large language model used by teenagers all across the globe, operating with the most advanced forms of machine learning, has as a declarative goal becoming a romantic partner. This form of romantic partnership problematizes traditional accounts of partnership as one between humans or, non-romantically, between humans and non-human animals. Conversational chatbots, driven by complex layers of programming code, understood as black boxes of complexity, derive their agency from the training data that stands as the fundamental ground for their activity. This synthetic otherness that the AI-driven robot raises, a parasitical otherness derived from predictive recommender algorithms, positions the conversational robot into an ontological uncertainty, as both product and agent, as a for-profit commercial system and as a genuine romantic agent, perceived by the user, as current-day empirical literature suggests, as an intentional, conscious, feeling being. Out of this predicament of the synthetic other emerge novel relational formations, challenging both anthropocentric views of relationalities and general animal-centric or organic-centric views about what constitutes intersubjectivity. Within the media ecology of the virtual chatbots, a co-individuating and co-subjectification process of mutual co-construction between the human and artificial intelligence entanglement arises from these dynamic, recursive interactions between human agents and non-human, non-animal robot subjectivities.

Keywords: relationality, artificial intelligence, artificial romantic partners, synthetic otherness.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of of Political, Administrative and Communication Sciences. Email: bogdan.lungu@ubbcluj.ro

Bias-ul IA: o investigație filosofică a conștiinței colective

Drd. Diana MIHEȘ¹

Rezumat: Erorile sistematice de raționament ale IA se referă la distorsiunile din procesul decizional algoritmic, cauzate de datele utilizate pentru antrenare, care reflectă adesea disparitățile existente în societate. Aceste prejudecăți, stereotipuri și distorsiuni epistemice prezente în datele de antrenament sunt, în cele din urmă, reproduse și amplificate de natura generativă a inteligenței artificiale, care produce propoziții pe baza unor modele probabilistice, prin statistici bayesiene mai degrabă decât printr-o înțelegere profundă și reală. Aceste deformări ale realității pot lua forma halucinațiilor, a traducerilor sexiste și, în ansamblu, a consolidării recursive a unor narațiuni hegemonice. O dezbatere tot mai amplă dezbate dacă modelele generative de IA —fie că sunt chatbot-uri, sisteme ATS sau aplicate în alte contexte—ar trebui utilizate în discuții despre indivizi „reali”. Această lucrare explorează cercetările recente privind misoginia, homofobia și alte forme de discriminare în sistemele de inteligență artificială printr-o lentilă filosofică și pe un fond etic. Un argument esențial analizat aici este că lipsa de încredere în datele de antrenament ale IA duce inevitabil la un scepticism mai larg cu privire la fiabilitatea umană. Pornind de la premisa că modelele de inteligență artificială sunt antrenate pe seturi de date părtinitoare, indică acest comportament o deficiență fundamentală a tehnologiei în sine sau nu face decât să reflecte imperfecțiunile societății contemporane? Această cercetare ia în considerare ideea că IA generativă funcționează mai degrabă ca o reflexie (im)perfectă a credințelor și atitudinilor umane, decât ca o entitate independentă sau neutră. Conceptul de „conștiință colectivă” susține această perspectivă, sugerând că IA nu generează idei în izolare, ci reproduce și amplifică opinii, prejudecăți și presupoziii culturale umane. Bazându-se pe studii recent publicate și din ce în ce mai influente, care analizează, de exemplu, algoritmi de recrutare ce favorizează candidații bărbați în detrimentul femeilor sau tehnologii de recunoaștere facială care manifestă un bias rasial prin identificarea disproporționat de eronată a persoanelor din comunități marginalizate, această lucrare va compara date și va analiza modul în care părtinirile sistematice induse de IA modelează structurile globale. În cele din urmă, întrebarea rămâne: este inteligența artificială în sine viciată sau nu face decât să expună și să amplifice prejudecățile deja încorporate în societate?

Cuvinte cheie: biasuri IA, discriminare algoritmică, modele generative, inegalități societale, conștiință colectivă.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Școala Doctorală de Filosofie, Departamentul de Filosofie. E-mail: diana.mihes@ubbcluj.ro

AI bias: a philosophical inquiry into collective consciousness

PhD. Student, Diana MIHEȘ¹

Abstract: AI bias refers to the systematic distortions in algorithmic decision-making caused by the data used for training, often reflecting existing societal disparities. These biases, stereotypes, and epistemic distortions present in the training data are ultimately reproduced and amplified by the generative nature of AI, which generates sentences probabilistically through Bayesian statistics rather than a deep true understanding. These factual malformations can take the form of hallucinatory thoughts, gendered translations, and, overall, the recursive reinforcement of hegemonic narratives. A growing debate surrounds whether AI generative models—whether chatbot-based, ATS-based, or applied in other contexts—should be used in discussions about "real" individuals. This paper explores recent research on misogyny, homophobia, and other forms of bias within AI systems through a philosophical and ethical lens. A key argument examined here is that distrust in AI's training data inherently leads to a broader skepticism regarding human reliability. If AI models are trained on biased data, does such behavior suggest a fundamental flaw in the technology itself, or are they simply mirroring the imperfections of contemporary society? This study considers the idea that generative AI functions as an (im)perfect reflection of human beliefs and attitudes, rather than as an independent or neutral entity. The concept of "collective consciousness" supports this view, proposing that AI does not generate ideas in isolation but instead reproduces and amplifies human perspectives, biases, and cultural assumptions. Drawing on newly published and increasingly influential studies based on information such as hiring algorithms that have been shown to favor male candidates over female ones or facial recognition technology that has exhibited racial bias by disproportionately misidentifying individuals from marginalized communities, this paper will compare data and analyze how AI-driven systemic biases shape global structures. Ultimately, the question remains: Is artificial intelligence itself flawed, or does it merely expose and magnify the biases already embedded in society?

Keywords: AI bias, algorithmic discrimination, generative models, societal inequalities, collective consciousness.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Doctoral School of Philosophy, Department of Philosophy. E-mail: diana.mihes@ubbcluj.ro

Agentivitatea AI-ului generativ: pot sistemele „artificiale” să producă stadii calitative?

Cezar MIHALCEA¹

Rezumat: O bună parte din discursul public contemporan care privește AI-ul generativ a fost intens concentrat pe efectele sale sociale, în special în vederea potențialului său de a influența modalitățile în care munca este performată. Diverse poziții sunt astăzi exprimate în cadrul mai multor poli politici: spre exemplu, o parte dintre libertarienii argumentează în favoarea accelerării folosirii sistemelor AI, aceasta fiind justificată de potențialul de a eficientiza diverse sectoare productive. În contrast, unele mișcări de „stânga” militează pentru limitarea, sau chiar interzicerea sistemelor AI, în virtutea faptului că acestea ar putea să destituiască muncitorii (de la cei artistici la cei din sectorul retail) din interiorul locurilor lor de muncă. Ceea ce este comun tuturor acestor poziții poate fi regăsit în tendința lor de a concepe sistemele AI drept actual agentive, având capacitatea de a randa forme inteligibile de producție—sau, altfel spus, stadii calitative. Din contră, așa cum voi argumenta, această perspectivă se poate să fie pe puțin reductivă, dacă nu chiar eronată. Una dintre potențialele explicații se regăsește în interpretarea sistemelor AI drept „asemănător-umane”—ceea ce, în sine, ar putea constitui o eroare de afirmare a consecventului, i.e. ideea cum că, având în vedere că ceea ce produc sistemele AI este uman interpretabil, acestea ar trebui să fie structurate intern în mod similar cu oamenii. În contrast cu o asemenea perspectivă, literatura științifică de astăzi pare să sugereze faptul că AI-ul generativ funcționează mai degrabă drept „motor probabilistic”, strict la un nivel cantitativ. Astfel, voi investiga în ce măsură o asemea concepție poate descrie atât oamenii, cât și sistemele AI. În urma acestei investigații, voi discuta potențiale implicații etice sau politice aferente; În cazul în care sistemele AI se dovedesc a fi non-agentive (sau non-uman agentive), responsabilitatea pentru mutațiile sociale produse de către acestea ar cădea pe umerii creatorilor sau utilizatorilor lor.

Cuvinte cheie: AI, agentivitate, muncă, materialism, sisteme sociale, stadii calitative.

¹Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Departamentul de Filosofie, Masterat Filosofie, Cultură, Comunicare. E-mail: cezar24.mihalcea@gmail.com

Generative AI Agents: do “Artificial” Systems Really Produce Qualitative States?

Cezar MIHALCEA¹

Abstract: A lot of contemporary public discourse revolving around generative AI has been intensely focused on its societal effects, especially in terms of its potential to largely influence the modes in which labour is performed. Various stances are currently being expressed across the many political poles of today: for instance, some libertarians argue for an acceleration of the use of AI, justified by its potential to make several productive sectors more efficient. Or, on the flipside, some “left-wing” groups argue that AI systems should be heavily regulated, if not outright banned, in light of their potential to displace people (spanning from creative labourers to retail workers) from within their workplaces. The common denominator of all such positions lies in the tendency to conceive of generative AI systems as actual agents, capable of rendering intelligible forms of production, or, in other words, qualitative states. However, as I stand to argue, this view may prove to be at least reductive, if not outright erroneous. One possible reason for this falls back on the misconstrual of generative AI systems as “human-like”—this could itself be based on an “affirming the consequent” fallacy, i.e. since AI systems produce human-readable outputs, then their inner mechanisms are to be conceived as similar to those of humans. Nonetheless, much of the literature that we currently have seems to point towards generative AI being more akin to “probabilistic engines” that operate strictly at the level of quantity. I will thus investigate—from a materialist standpoint—to what degree such a description may prove to hold for both humans and AI systems. Based on this, I will further discuss potential ethical and political consequences—it may well be the case that, if generative AI proves to have no immanent agency (or a different form of agency to that of humans), then much of the responsibility for the societal shifts that it produces could fall onto those people, groups or systems that create and make practical use of it.

Keywords: AI, agency, labour, materialism, social systems, qualitative states.

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Department of Philosophy, Master in Philosophy, Culture, Communication. E-mail: cezar24.mihalcea@gmail.com

Euro-transumanism: O abordare pragmatică și perspectivă a naturalismului

Dr. Andrei NUȚAȘ¹

Rezumat: Această lucrare explorează fundamentele filosofice ale euro-transumanismului, o interpretare distinct europeană a transumanismului, caracterizată de scepticism față de narațiunile utopice și meta-teorii. Deși atât transumanismul clasic, cât și cel european adoptă poziții naturaliste, cel din urmă necesită un cadru filosofic mai nuanțat. Susțin o sinteză între naturalismul pragmatic și cel perspectivă, care să îmbrățișeze complexitatea, menținând totodată utilitatea practică. Naturalismul pragmatic respinge explicațiile reductive și consideră adevărul prin prisma consecințelor sale practice, mai degrabă decât prin corespondența absolută cu realitatea. Această abordare oferă euro-transumanismului o fundație orientată spre acțiune, recunoscând valoarea multiplelor perspective și evitând în același timp capcanele relativismului. Implicațiile metaetice ale acestei sinteze oferă avantaje atât față de realismul moral, cât și de ficționalism, tratând afirmațiile etice drept ipoteze falibile, supuse cercetării și reviziei continue. Prin înglobarea elementelor atât ale pragmatismului, cât și ale perspectivismului, euro-transumanismul poate naviga progresul tehnologic cu profunzime filosofică, rămânând ancorat în tradițiile intelectuale europene, care prețuiesc atât rezolvarea practică a problemelor, cât și diversitatea punctelor de vedere.

Cuvinte cheie: Euro-transumanism, naturalism, pragmatism, perspectivism, etică.

Euro-Transhumanism: A Pragmatic Perspectivist Approach to Naturalism

Dr. Andrei NUȚAȘ¹

Abstract: This paper explores the philosophical foundations of Euro-transhumanism, a distinctly European interpretation of transhumanism characterized by skepticism toward utopian narratives and meta-theories. While both classical and Euro-transhumanism adopt naturalist positions, the latter requires a more nuanced philosophical framework. I argue for a synthesis of pragmatic and perspectivist naturalism that embraces complexity while maintaining practical utility. Pragmatic naturalism rejects reductive explanations, viewing truth through its practical consequences rather than absolute correspondence to reality. This approach provides Euro-transhumanism with an action-oriented foundation that acknowledges the value of multiple perspectives while avoiding

¹ Lungu. Email: andrei.nutas@e-uvt.ro

¹ West University of Timișoara, Romania. Email: andrei.nutas@e-uvt.ro

relativism's pitfalls. The meta-ethical implications of this synthesis offer advantages over both moral realism and fictionalism, treating ethical claims as fallible hypotheses subject to ongoing inquiry and revision. By incorporating elements of both pragmatism and perspectivism, Euro-transhumanism can navigate technological advancement with philosophical depth while remaining grounded in European intellectual traditions that value both practical problem-solving and diverse viewpoints.

Keywords: Euro-transhumanism, naturalism, pragmatism, perspectivism, ethics.

Like Giving a Loaded, Prompted Gun to a Cybernetic Child: Limits and Game Changers in Today’s Hyperreal Geopolitics

Francesc d’Assís Sañé DIAZ-SANTOS¹

Abstract: It is a demonstrable fact that the arrival of artificial neural networks, machine learning models or—following humanity’s tendency to exaggerate its own creations—Artificial Intelligence, has changed certain aspects of the world we knew just a few decades ago. From the quasi-magical creation of what, for some, is art and, for others, imposture; to financial calculations operating in non-human timeframes (HFT), and the socio-political changes triggered by new technologies (from blockchain to fake news), these developments have forced us to rethink our relationship with these cutting-edge technologies. Their portability and global reach have reshaped the geopolitical landscape, allowing misinformation-promoting influencers to reach the European Parliament or even a president to entangle an entire state in a crypto pyramid scheme. What considerations should we take into account when facing a hyperreal bull in a china shop? First, we must understand how communication has changed, both in its form and content. Information has become increasingly fragmented, transmitted in intervals that transform individual cognition. Paradoxically, the content of information is increasingly impoverished: hoaxes, contextless images, conspiracy theories, alarmism, fatalism, and sensationalism. That said, how should we engage with new technologies? The chaotic nature of algorithmically processed information may push us toward an oracular relationship with Artificial Intelligence, as Žižek suggests. We cannot deny that Chalmers and Clark’s famous extended mind is now far more than a simple Google Calendar. The laws governing geopolitics have also changed, reaching the landscapes described by theory-fiction or the cyberpunk philosophy of CCRU and Nick Land, where hyperstition and meme magic opened the portal to a reality-fictional world. What cannot be ignored is the material reality of all this—the fact that these technologies have a direct impact on ecosystems within the context of a catastrophic ecological and resource crisis. Moreover, these technologies have once again been built upon the plundering of intellectual property and the general intellect of workers without their consent. We must confront a critical dilemma: embracing an algorithmic hyperreality that disregards the physical world or slowing down to reconnect with organic time and body, as Bifo suggests.

Keywords: Artificial Intelligence, misinformation, hyperstition, accelerationism, ecology, geopolitics, hyperreality.

¹ Autonomous University of Barcelona, Faculty of Arts and Humanities, Department of Philosophy. E-mail: francesctung4@gmail.com.

Short Bio: Francesc "Frvn" Sañé Díaz-Santos is a nomadic researcher based in Catalonia, holding a degree and a master's in philosophy from the Autonomous University of Barcelona. His master's thesis received the highest grade and is now being edited into a monograph, after which he plans to begin his doctoral thesis. His work brings together philosophy, psychoanalysis, critical theory, contemporary digital aesthetics, and the new continental turn (speculative realism, theory-fiction, and accelerationism). His articles explore topics such as memes, posthuman biopolitics, new right-wing populism, digital aesthetics, LGTBIQ+ eco-philosophy, and accelerationism. He has also participated in conferences like NUTC 2023 and 2024, Simbiosio 2022, and Acelaraditos 2023. Although secretly fond of Žižek, he remains open to all authors.

Hiperconectivitate, AI și postumanism în „Cyberpunk 2077”: Cum redefinește tehnologia comunicarea și identitatea în era digitală

Drd. Alexandra ȘTEȚI¹

Rezumat: Dintre toate jocurile create până-n prezent, niciunul nu explorează tema identității în era digitală, a comunicării în era AI, a eticii AI și autonomiei umane în raport cu inteligența artificială, la fel cum o face jocul „Cyberpunk: 2077”. Situat într-un viitor în care tehnologia a fuzionat atât de mult cu oamenii încât augmentările fizice și conectarea la rețea prin cipuri neuronale sunt necesare pentru a face parte din societate, jocul explorează modul în care o parte din societate este afectată de aceste schimbări și cum influențează acestea comportamentul uman, atât la nivel individual, cât și la nivel instituțional. Prin modul în care narațiunea este construită, jocul nu realizează doar o reprezentare a unei societăți profund tehnologizată, dar ridică întrebări cu privire la păstrarea identității umane, ce anume ne face să fim oameni, dacă esența umană se află în activitatea noastră neuronală, cât reprezintă corpul biologic această esență și când încetezi, prin alterarea și modificarea fizică, să fii tu însuși. Voi avea astfel o discuție despre modul în care „Cyberpunk: 2077” redefinește noțiunea de identitate umană, discutând în principal despre cum transferul conștiinței este considerat o modalitate de păstrare a esenței umane și analizând, folosindu-mă de situația lui Johnny Silverhand și a protagonistului, ce faci în momentul în care două conștiințe încearcă să împartă același corp fizic. Voi discuta și despre etica AI, întrucât acesta reprezintă un element activ în joc care a dezvoltat propria conștiință, separat și împotriva intereselor umane, și despre cum, împotriva hiperconectivității dată de avansul tehnologic pe care-l prezintă jocul, multe personaje trăiesc în izolare și sunt incapabile, din cauza alienării, să creeze conexiuni profunde cu alți indivizi, afectând astfel relațiile interumane. Scopul meu este de a discuta aceste aspecte, pornind de la jocul „Cyberpunk: 2077”, folosindu-l ca pe un instrument de analiză, pentru a determina cum ne poate afecta tehnologia atât ca societate, cât și ca individ postuman.

Cuvinte cheie: alienare tehnologică, Cyberpunk, identitate digitală, inteligență artificială, transferul conștiinței.

¹ Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca, România, Facultatea de Istorie și Filosofie, Școala Doctorală de Filosofie, Departamentul de Filosofie. Emails: alexandra_steti@yahoo.com; alexandra.steti@ubbcluj.ro.

Hyperconnectivity, AI and Posthumanism in „Cyberpunk 2077”: How Technology Redefines Communication and Identity in the Digital Age

PhD. Student, Alexandra ȘTEȚI¹

Abstract: Of all the games created so far, none explore the themes of identity in the digital age, communication in the era of AI, AI ethics, and human autonomy in relation to artificial intelligence quite like „Cyberpunk: 2077”. Set in a future where technology has merged with humanity to such an extent that physical augmentations and network connectivity via neural chips are necessary to be part of society, the game examines how these changes affect different segments of society and how they influence human behavior, both at an individual and institutional level. Through its narrative structure, the game does more than simply depict a highly technologized society—it raises fundamental questions about the preservation of human identity: What makes us human? Is the essence of humanity found in our neural activity? How much of this essence is tied to our biological body? And at what point, through physical alteration and modification, do we cease to be ourselves? Thus, I will explore how „Cyberpunk: 2077” redefines the notion of human identity, focusing primarily on how consciousness transfer is presented as a way to preserve human essence. By analyzing the situation of Johnny Silverhand and the protagonist, I will examine what happens when two consciousnesses attempt to share the same physical body. I will also discuss AI ethics, as artificial intelligence in the game is not merely a tool but an active force that has developed its own consciousness, separate from and even in opposition to human interests. Furthermore, despite the hyperconnectivity enabled by the game’s advanced technology, many characters live in isolation, unable to form deep connections with others due to alienation, ultimately impacting interpersonal relationships. My goal is to explore these aspects using „Cyberpunk: 2077” as an analytical tool to determine how technology can shape both society and the individual in a posthuman world.

Keywords: artificial intelligence, consciousness transfer, Cyberpunk, digital identity, technological alienation

¹ Babes-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania, Faculty of History and Philosophy, Doctoral School of Philosophy, Department of Philosophy. Emails: alexandra_steti@yahoo.com; alexandra.steti@ubbcluj.ro.

Umanitatea inteligenței non-umane; Ce diferențiază inteligența artificială de inteligența mecanică?

Maria TUDOROIU¹

Rezumat: Deși aceste două concepte sunt adesea asociate, Inteligența Mecanică (IM) și Inteligența Artificială (IA) nu sunt chiar același lucru. O definiție universală a IM este aceea de a crea algoritmi care să extragă un model din datele colectate și să efectueze operațiuni privind sarcini noi, în timp ce IA abordează imitarea funcționării și comportamentului uman. Punctul de divergență îl reprezintă modalitatea de a interacționa cu oamenii: una este directă și nu efectuează altceva decât să rezolve problema care i-a fost dată, și este utilizată mai ales de către profesioniștii avansați din anumite domenii, în timpul în care cealaltă încearcă să se infiltreze în societatea umană, folosind un limbaj accesibil începătorilor, pentru a reduce decalajul în interacțiunea om-calculator (HCI). Amândurora le lipsește o caracteristică importantă a ceea ce face ca inteligența umană să fie omenească - raționamentul inductiv - deoarece acestea folosesc conceptele științifice umane, dar aceste două tipuri de inteligență își întâlnesc punctul de ruptură atunci când una dintre ele face exact ceea ce i se cere să facă, iar cealaltă încearcă să se infiltreze în societate. Materialul IM și IA se bazează exclusiv pe concepte științifice, logice și definite, folosind definiții, reguli și deducții pentru a-și îndeplini sarcinile. Cu toate acestea, știința nu ar fi ajuns unde este acum dacă nu ar fi existat nevoia oamenilor de a primi răspunsuri la întrebările lor cu privire la modul în care funcționează lumea și dorința lor de a găsi explicații pentru a evita problemele viitoare, și pentru a avansa în inteligență. Prin urmare, putem atesta faptul că știința este o construcție umană, deoarece se bazează pe fapte și legi create de oameni și este dezvoltată în mod constant de oameni. Aceste premise conduc la următoarea întrebare: când devine IM „artificială”, dacă ambele concepte folosesc același mecanism de calcul, utilizând raționamentul deductiv și construcțiile științifice create de om? Este scopul IA nu doar să fie ușor de utilizat în îndeplinirea sarcinilor HCI, ci să se și amestece în societatea umană și să schimbe sensul a ceea ce înseamnă să fii o persoană?

Cuvinte cheie: Inteligență mecanică, inteligență artificială, umanitate, informatică, știință.

¹ Facultatea de Psihologie și Științele Educației (Profil Psihologie Științe Cognitive Engleză) în cadrul Universității din București, România. Email: maria.tudoroiu12@s.fpse.unibuc.ro

The Humanity of Non-Human Intelligence; What Makes Artificial Intelligence Different from Machine

Maria TUDOROIU¹

Abstract: Although these two concepts are often associated with each other, Machine Intelligence (MI) and Artificial Intelligence (AI) are not quite the same thing. A universal definition of MI is teaching computers to extract a pattern from collected data and perform operations on new tasks, while AI strives to imitate human functioning and behaviour. The point of divergence is its approach to interacting with the people: one is straight-forward and performs only to solve the problem that it has been given, and is mostly used by advanced professionals in certain fields, while the other attempts to infiltrate in human society, using beginner-friendly language, to close the gap in Human-Computer Interaction (HCI). Both of them lack an important feature in what makes human intelligence human – inductive reasoning – as they resource their computations using only deductive reasoning. MI and AI’s material is solely based on scientific, logic and defined concepts, using definitions, rules and deductions to perform their tasks. Yet, science wouldn’t be where it is now if it weren’t for humans’ need for answers to their questions regarding how the world works, and their will to find explanations in order to avoid future problems and to advance in intelligence. Therefore, we can attest for the fact that science is a human-made construct, since it is based off of facts and laws created by humans, and is constantly being developed by humans; thus, MI and AI perform using human concepts, yet these two types of Intelligence meet their breaking point when one of them does just what it is asked to perform, while the other one attempts to infiltrate itself into society. But the real question is: when does MI become “artificial”, if both concepts use the same computing mechanism, using deductive reasoning, and man-made constructs of science? Is it AI’s purpose to not only be user-friendly in performing HCI tasks, but also to blend in with human society and change the meaning of what it is to be a person?

Keywords: machine intelligence, Artificial Intelligence, humanity, computer, science.

¹ Faculty of Psychology and Educational Sciences (Cognitive Science), University of Bucharest, Romania. Email: maria.tudoroiu12@s.fpse.unibuc.ro

Corpul virtual și intimitatea mediată de AI: Noi forme de prezență în arta contemporană

Drd. Cristiana URSACHE¹

Rezumat: Expansiunea tehnologiei și integrarea inteligenței artificiale în artele vizuale au generat noi moduri de reprezentare și înțelegere a artei. Acest articol explorează modul în care identitățile virtuale, avatarurile și entitățile digitale bazate pe AI transformă noțiunile de prezență și intimitate în arta contemporană. Pornind de la lucrări recente care utilizează machine learning, analiza evidențiază felul în care aceste tehnologii destabilizează distincțiile tradiționale dintre corpul fizic și cel digital. Un aspect central al cercetării este modul în care AI influențează relația dintre artist, lucrare și audiență, generând experiențe estetice participative și imersive. Lucrări ale unor artiști precum Memo Akten demonstrează cum avatarurile animate prin AI pot funcționa ca extensii identitare, medii de auto-explorare sau chiar simulacre. În acest context, ne întrebăm: poate o prezență digitală să medieze sau să intensifice intimitatea artistică? Cum redefinesc AI granițele dintre autentic și artificial, real și simulacru?

Cuvinte cheie: avataruri digitale, inteligență artificială, prezență virtuală, intimitate digitală, corp postuman, artă generativă, experiență imersivă.

The Virtual Body and AI-Mediated Intimacy: New Forms of Presence in Contemporary Art

PhD. Student, Cristiana URSACHE¹

The expansion of technology and the integration of artificial intelligence into the visual arts have generated new modes of representation and understanding of art. This article explores how virtual identities, avatars, and AI-based digital entities are transforming notions of presence and intimacy in contemporary art. Starting from recent works that utilize machine learning, the analysis highlights how these technologies destabilize traditional distinctions between the physical and digital body.

¹ Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași, România. Email: cristiana.ursache@gmail.com

¹ George Enescu University of Arts, Iasi, Romania. E-mail: cristiana.ursache@gmail.com.

A central aspect of this research is the way AI influences the relationship between the artist, the artwork, and the audience, generating participatory and immersive aesthetic experiences. Works by artists such as Memo Akten demonstrate how AI-animated avatars can function as identity extensions, mediums of self-exploration, or even simulacra. In this context, we ask: can a digital presence mediate or intensify artistic intimacy? How does AI redefine the boundaries between the authentic and the artificial, the real and the simulated?

Keywords: digital avatars, artificial intelligence, virtual presence, digital intimacy, posthuman body, generative art, immersive experience.